

BMSZKI

Budapesti Módszertani
Szociális Központ és Intézményei

Pályázati azonosító: 2025-1-HU01-KA121-ADU-000332586

Web: www.bmszki.hu/projektoldal

Facebook: www.facebook.com/bmszki

European Housing First Partners Konferencia beszámoló

Bemutakozás – Gularasz Niké és Hárs Anikó

A BMSZKI Családok Átmeneti Otthonában dolgozunk családgondozóként, ahol nap mint nap olyan családokat támogatunk, akik lakhatási krízisben élnek, és segítségre van szükségük ahhoz, hogy stabil, biztonságos körülményeket teremthessenek maguknak. Munkánk során mindketten azt tapasztaljuk, hogy a tartós felépülés és a reintegráció alapja a megfelelő lakhatás és a személyre szabott, emberközpontú támogatás. Éppen ezért jelentkeztünk a berlini Housing First konferenciára: szerettük volna mélyebben megismerni a módszer nemzetközi gyakorlatát, különösen azt, hogyan épülnek fel a különböző országos és városi HF-hálózatok. Célunk az volt, hogy olyan gyakorlati tudást, innovatív megoldásokat és szakmai inspirációt szerezzünk, amelyeket hazahozva még hatékonyabban tudjuk segíteni a hozzánk forduló családokat. Fontosnak tartottuk azt is, hogy kapcsolatokat építsünk más országok szakembereivel, és egy szélesebb szakmai közösség részeként gondolkodhassunk a hajléktalanság hosszú távú megszüntetésének lehetőségeiről.

European Housing First Partners Konferencia bemutatása

A European Housing First Partners Conference (EUHFPC) Európa egyik legfontosabb, nemzetközi szakmai találkozóhelye a hajléktalanság megszüntetését célzó Housing First megközelítés területén. A konferenciát olyan szakmai szervezetek, kutatók, döntéshozók és gyakorlati szakemberek közössége hozta létre, akik elkötelezettek amellett, hogy a lakhatást emberi jogként kezelő, bizonyítékokon alapuló megoldásokat terjesszék és fejlesszék Európában. Az esemény évente más európai városban kerül megrendezésre, és célja, hogy lehetőséget biztosítson a tudásmegosztásra, közös gondolkodásra és a

Housing First modellek fejlődésének támogatására. A konferencia központi témája a Housing First módszertan sokszínű gyakorlati alkalmazása, a különböző országokban működő programok eredményeinek bemutatása, valamint a kihívások közös elemzése.

Üdvözlő plenáris ülés – Elsőként Lakhatás, mint nemzeti stratégia: Összehasonlító tanulságok európai országokból

Résztevők: Bob Jordan, Stepan Ripka, Raphael Bouloudnine, Kira West, Rebecca Link és Volker Busch-Geertsema

A konferencia megnyitója a nagyteremben kapott helyett, egy plenáris ülés formájában. Arról osztották meg a résztvevők tapasztalataikat, hogy hogyan építik be a különböző európai nemzetek a Lakhatás Elsőként (Housing First – HF) programot a hajléktalanság felszámolását célzó nemzeti stratégiákba. Az ülésen három olyan ország (Írország, Franciaország, Dánia) vezetői osztották meg tapasztalataikat, amelyek a HF programot a hajléktalanság felszámolására adott válaszuk alapvető részévé tették. A résztvevők nem csak a pozitív tapasztalatokat osztották meg, hanem a kihívásokat és nehézségeket is, amiket a program megvalósítása során tapasztaltak. A programok során több nemzetén átívelő tapasztalás volt, hogy a Lakhatás Elsőként reményt ad az ügyfeleknek. A résztvevők rendkívül fontosnak tartják az egyéni szükségletek kifejezését és az ügyfelek bevonását a program fejlesztésébe. Központi

BMSZKI

Budapesti Módszertani
Szociális Központ és Intézményei

Pályázati azonosító: 2025-1-HU01-KA121-ADU-000332586

Web: www.bmszki.hu/projektoldal

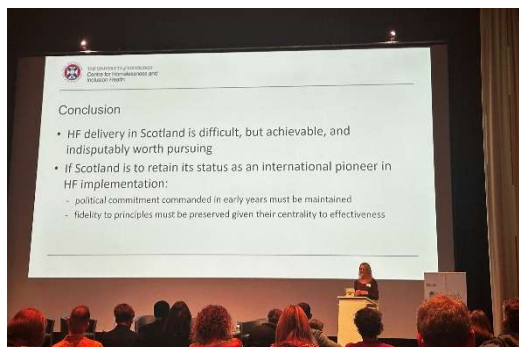
Facebook: www.facebook.com/bmszki

tanulság a program kapcsán, hogy amennyiben egy ország alkalmazza és továbbra is van hajléktalanság az nem azt jelenti, hogy nem működik a program, hanem, hogy az még nincsen hatékonyan alkalmazva. Abban az ülés minden résztvevője egyetértett, hogy a lakhatásnak alapjognak kellene lennie. A folyamatos fejlődést, reflexiót és hatékonyság növelést kell előtérbe helyezni, ez a konferencia pedig, melyre 20 országból érkeztek résztvevők, hogy megosszák tapasztalataikat, pont ezt a célt szolgálta.

Fő tanulságok a skót Housing First Pathfinder programból

Előadó: Professor Sarah Johnsen

A skót Housing First Pathfinder program 2018-tól kezdődően jelentős politikai támogatással működött öt nagyvárosi térségben, ahol 579, komplex szükségletű ember részesült önálló lakhatásban és intenzív támogatásban. A program minden helyszínen a „broker” típusú támogatási modellre épült: a szociális munkások kis esetszámmal dolgoztak, és döntően szociális bérlakásokba közvetítették a résztvevőket. A kutatás több módszert kombinált – interjúkat, monitoring adatokat, kérdőíveket és pénzügyi elemzéseket –, hogy feltárja, sikerült-e a HF alapelveit a gyakorlatban megőrizni, milyen akadályok jelentek meg, és milyen hatása volt a programnak. A vizsgálat egyértelműen igazolta, hogy a Housing First Skóciában ugyanolyan hatékony, mint más országokban: még a járvány idején is sikeresen megelőzte a hajléktalanság újbóli megjelenését. Bár a szakpolitikai hozzáállás sokat javult, még mindig jelentős a félreértés, a bizalmatlanság és a rendszerszintű akadály a különböző szereplők között. A program nagyban javította a résztvevők életminőségét, biztonságát és stabilitását, ugyanakkor nem tudta ellensúlyozni azt a súlyos egészségi kockázatot, amely a célcsoport körében a korai halálozás magas arányát okozza. A megvalósítás során több „elakadás” is jelentkezett: lakáshiány, egészségügyi hozzáférési problémák, együttműködési nehézségek és a HF-elvek törékenysége. Bár a partnerség általában jól működött, sokszor túlságosan a személyes jóindulaton múlt, nem intézményesült mechanizmusokon. A HF-ben dolgozó munkatársak

rendkívül nagy terhelésnek voltak kitéve, ezért az előadás hangsúlyozta: a szakemberek megfelelő bérezése, támogatása és a szakmai háttér biztosítása feltétele a hosszú távú sikernek. A program a legtöbb résztvevő számára eredményes volt, de vannak olyan alcsoportok, akik számára további, alternatív megoldásokra lenne szükség.

Elszakadás a HF-től: Tanulságok az ír HF modellből

Előadók: Lynne Cahill és Niamh Lally

Ez az előadás egy, az ír Housing First programból való elszakadást vizsgáló kutatást mutatott be. Az elszakadást egy spektrumként konceptualizálták, amely az időszakos kapcsolatfelvételtől a teljes visszahúzódásig terjed, és amelyet rendszerszintű, szolgáltatási, program-, közösségi és kliensszintű tényezők is befolyásolnak. Az eredmények a HF-től való elszakadás fő okaként a rendszerszintű nyomást, a személyzet fluktuációját, az összetett kliensigényeket (beleértve a kettős és hármas diagnózisokat, melybe a mentális betegség, szerhasználat és értelmi fogyatékoság tartozik), a program eltolódását és a korlátozott támogatást azonosították. Arra is kaptunk választ, hogy milyen tényezők segíthetik a programban maradást az írországi eredmények alapján. Erősítő tényező lehet a „személyzet ragaszkodása”, a kivonulási protokollok (melybe beletartozik a segítő személyének cserélődése kapcsán ennek minél korábbi kommunikációja) az újra bevonási stratégiák (melyet segít, hogy a HF program része, hogy amennyiben a lakhatását valamilyen okból elveszti az ügyfél, a többi segítő szolgáltatást továbbra is igénybe veheti), a pragmatikus támogatások és az ágazatokon átívelő együttműködés. A kutatásban arra jutottak, hogy különösen a program első 6 hónapja kritikus időszak az elszakadást illetően, azonban az erősítő tényezőket figyelembe véve sikeresen túl lehet jutni rajta.

Mi köt össze minket ma? Értékalapú megközelítés a Housing First-ben

Előadó: Julia Wygnańska

Az előadás kiindulópontja a közép-kelet-európai kontextus volt, ahol a szociális ellátórendszer gyakran kevesebb erőforrással és nagyobb strukturális kihívásokkal működik, és ahol a szakemberek sokszor érzik úgy, hogy lemaradásban vannak a nyugat-európai példákhoz képest.

Julia Wygnańska arra mutatott rá, hogy ez az érzés részben kulturális és történeti eredetű, részben pedig abból fakad, hogy a Housing First eredeti, „ideális” modelljét gyakran egyfajta elérhetetlen célként kezelik a régió országai. Ahelyett azonban, hogy a HF-et egy „vörös Ferrariként” értelmeznénk, amelyhez mindenáron ragaszkodni kell, a szakember azt javasolta, hogy a hangsúlyt az értékalapú megközelítésre kell helyezni. Ennek lényege, hogy a HF magját nem a program struktúrája, hanem az értékei jelentik: a választás szabadsága, a méltóság, a partnerség, az ártalomcsökkentés és a személyre szabott támogatás. Ezek az értékek nem kontextusfüggők, míg a program formája annál inkább. **A magyar, lengyel, cseh vagy szlovák lakáspolitikai és egészségügyi struktúrák mellett ugyanaz a HF-módszertan másképpen épülhet fel, és ez nem gyengeség, hanem alkalmazkodás.** Az előadás hangsúlyozta a dolgozók jóllétének, stabilitásának és szakmai megbecsülésének fontosságát is, amely nélkül fenntartható HF-gyakorlat nem építhető. Wygnańska szerint az érdekképviselő sokszor azért sikertelen, mert túl nagy ugrást vár attól, aki döntést hoz; ezzel szemben az értékalapú gondolkodás kis léptékben, de hitelesen hozhat előrelépést. Végző üzenete az volt, hogy nem feltétlenül a tökéletes Housing First programok számának növelése jelenti a valódi irányt, hanem az, hogy a segítői kultúrában és a döntéshozatalban minél szélesebb körben jelenjenek meg a HF alapértékei.

Housing First program a gyakorlatban: eszközök működésben

Előadók: Valerie Boogaard és Vivienne Blommendaal

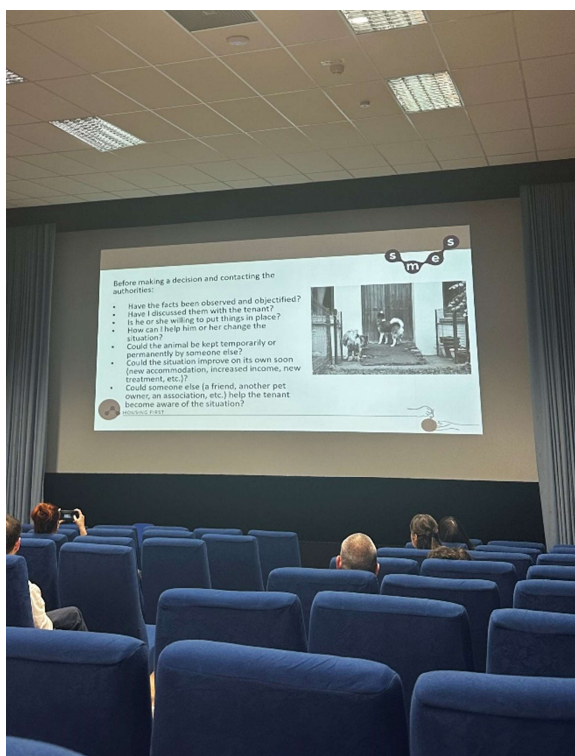
A workshop kreatív eszközöket mutatott be, amelyek segíthetnek a szakembereknek aktívan átültetni a HF elveit a mindennapi gyakorlatba és amelyeket az előadók Amszterdamban sikeresen alkalmaznak. A HF Szakértői Központ által kifejlesztett eszközök között szerepelnek játékok és interaktív módszerek, amik segítenek a munkánk során gyakran előforduló kihívásokat kezelni, mint az ügyfelek által tapasztalt magány és az összetett helyzetek. A workshop során az előadók kiemelték, hogy az ártalomcsökkentést irodájukban a dolgozók kapcsán is kiemelten kezelik. Számomra nagyon tanulságos volt az a gyakorlat, hogy az amszterdami irodában a segítők 6 kategóriába osztják be magukat szakmai stílusuk alapján (gondoskodó, tanító, tisztviselő, mediátor, kreatív, haver).

A kliensek a folyamat kezdetén megnéznék 6 szemléltető videót, és kiválaszthatják, hogy milyen stílusú segítővel dolgoznának a legszívesebben. Ez megalapozza az együttműködést, hiszen, ahogy én is tapasztalom munkám során, vannak segítői stílusok, amik az adott kliensnél célravezetőbbek, jobban segítik a bizalmi kapcsolat kiépülését. Érdekes volt reflektálni, hogy én melyik típusba tartozhatok. Az is lényegi eleme ennek a gyakorlatnak, hogy a későbbiekben változhat, hogy a klienst milyen stílusú segítővel dolgozna együtt, hiszen a kliens szükségletei a folyamat természetes részeként változhatnak, így van lehetőségük másik segítőt kérni.

Állatok a Housing First támogatói munkában: összetett kapcsolatok

Előadó: Muriel Allart

Muriel Allart előadása a Housing First támogatói kapcsolatok egy kevésbé tárgyalt, mégis nagyon fontos aspektusát vizsgálta: az állatok szerepét a kliensek életében és a támogatási folyamatban. A kiindulópont az volt, hogy az állatok – különösen a társállatok – érző lények, akik törvényi védelmet élveznek, így a lakhatási támogatás során mindig az állat, a kliens, a bérbeadó és a környezet érdekeit is figyelembe kell venni. A HF-kliensek körében gyakori a kutyák és macskák jelenléte, amelyek sok esetben érzelmi támaszt, struktúrát, felelősséget és társaságot biztosítanak – olyan elemeket, amelyek az otthonosság és a felépülés fontos

pillérei. Ugyanakkor az állattartás kihívásokat is jelent: szomszédsági konfliktusokat, higiéniai nehézségeket, a kliens távolléte alatti felelős gondozást, valamint jelentős anyagi terheket. Az előadás részletesen kitért arra, hogyan kell kezelni az állatvédelmi szempontból aggályos helyzeteket: mikor indokolt a beavatkozás, hogyan lehet támogatni a klienst a helyzet rendezésében, és milyen alternatívák vannak (ideiglenes gondozás, más segítők bevonása). A prezentáció azt is bemutatta, hogy bizonyos HF-projektekben állatasszisztált terápiát alkalmaznak, amely különösen hasznos lehet agressziókezelésben vagy szorongáscsökkentésben. Allart hangsúlyozta, hogy a szakemberek saját határai is fontosak: nem mindenki képes vagy hajlandó állatokkal dolgozni, ezt pedig éppúgy figyelembe kell venni, mint a kliens szükségleteit. Az összegzés szerint az állatok sokszor kulcsszereplői a kliensek identitásának, stabilitásának és motivációjának, ezért a HF-szolgáltatásoknak átgondolt, integrált módon kell velük foglalkozniuk.

Az otthon megélése közösségi Housing First lakhatásban – Finnország

Előadó: Nienke Boesveldt és kutatócsoportja

A finnországi kutatás azt vizsgálta, hogy a közösségi Housing First lakhatási formában hogyan alakul az „otthon” élménye, és ez milyen szerepet játszik a stabilizációban. A kiindulópont az volt, hogy bár a HF-modell 80%-ban stabil lakhatást biztosít, a lakás otthonná válása és a társas integráció sok kliens számára továbbra is kihívást jelent. Az elméleti háttér Goffman identitáselméletére és Giddens ontológiai biztonság fogalmára épült, miszerint az otthon akkor válik a stabil énkép részévé, ha kiszámíthatóságot, magánszférát, állandóságot és önrendelkezést biztosít. A kutatás

Helsinki négy közösségi HF-helyszínén készült, ahol 27 lakót és 15 szakembert kérdeztek meg. A lakók számára a legfontosabb az volt, hogy kontrollt gyakorolhassanak saját életvitelük felett: szabadon jöhessenek-mehessenek, megélhessék privát területet, kialakíthassák saját ritmusukat. A harm reduction (ártalomcsökkentés) szemlélet a modell szerves része, így a szerhasználat önmagában nem akadály a lakhatás megtartásának, ugyanakkor a közösségi terekre és a

biztonságra vonatkozó szabályok néha korlátozzák az autonómiaélményt. Sok lakó úgy érzi, hogy még nem kész az önálló, teljesen független lakhatásra; számukra a közösségi forma stabilitást, rutint és kiszámíthatóságot nyújt. A társas kapcsolatok ambivalensek: vannak támogató lakóközösségek, de gyakori a konfliktus, a stigma, illetve a környék részéről tapasztalt „másodrendű állampolgár” érzés. A szabályok és a vendégfogadás korlátozásai néha csökkentik az otthon szimbolikus szerepét, és megnehezítik az identitás megerősödését. A kutatás végül kisebb, tagoltabb lakóegységek, szélesebb választási lehetőségek, a közösségi infrastruktúra fejlesztése és a minőségi egészségügyi ellátás jobb hozzáférhetősége mellett érvelt.

Komplex ellátásmenedzsment elősegítése támogató lakhatási környezetben

Előadó: Ben Henwood

Ahogy az előadás során megtudtuk, a Housing First programot eredetileg azért fejlesztették ki, hogy támogassa a pszichiátriai betegséggel élő személyeket abban, hogy tartalommal teli életet élhessenek lakásban, ne pedig az utcán vagy intézményekben. Ahogy a HF célpopulációja az idők során változott, úgy nőtt az igény a különböző támogató szolgáltatásokra is a komplex ellátásmenedzsment elősegítése érdekében. A workshop során tanulhattunk olyan gyakorlati módszerekről, mint például az asszertív közösségi kezelés (ACT), és arról is, hogy ezt hogyan adaptálták az idő elteltével az ügyfelek változó igényeihez. Az ACT magas gondozási igényű kliensek esetében ajánlott, részét képezi egy pszichiáter, szociális munkás, tapasztalati szakértő, hivatásszerű szakértő, szerhasználati szakértő és ápoló. A másik gyakorlati módszer, mely az előadás során bemutatásra került a CAPABLE-volt mely a közösségi időződést célozza meg, az idősebb ügyfelek jólétét elhivatott fokozni. Ez a program arra a tapasztalásra válasz, hogy a HF programban résztvevő ügyfelek átlagéletkora növekedni kezdett, és bár az átlag 50 év körül van, de az egészségügyi állapot alapján 70 évre tehető. A CAPABLE egy időkorlátozott program, 6 hónapig tart. Ebben a programban szerepel foglalkozási terapeuta, ápoló és ezermester, aki az idősebb ügyfeleket segíti. Az előadás jó példája volt annak, hogy hogyan lehet reagálni az ügyfelek felmerülő igényeire, természetesen bekövetkező változásokra.

A Housing First gyakorlatának megerősítése: A nemzeti szolgáltatói hálózatok szerepe a bizonyítékokon alapuló programok fejlesztésében

Az előadás központi kérdése az volt, hogyan lehet országos szolgáltatói hálózatokon keresztül megerősíteni a Housing First (HF) gyakorlatait, illetve hogyan biztosítható, hogy ezek a programok valóban bizonyítékokon alapuló módon működjenek. A panelben több ország – köztük Finnország, Kanada, USA, Franciaország, Portugália és Németország – szakértői mutatták be saját HF hálózatuk működését, a szakmai standardok kialakítását és a képzés, minőségbiztosítás szerepét.

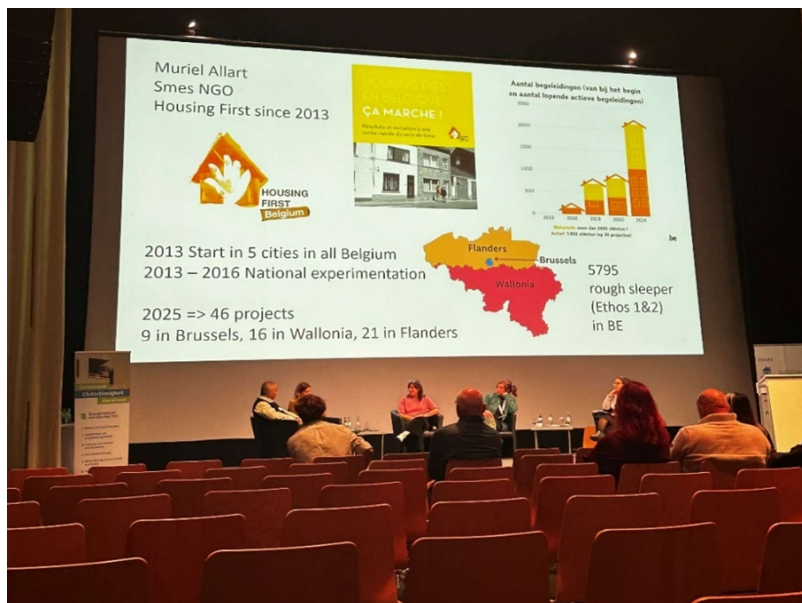
Az előadók hangsúlyozták, hogy a HF bár egyre több országban jelen van, a gyakorlati megvalósítás sokszor eltér az eredeti modell alapelveitől. Ennek okai: a szolgáltatók különböző színvonalú képzettsége; nagy eltérések a települési és országos finanszírozásban; az utánkövetés és minőségbiztosítás hiánya. Szükség lenne nemzetközi szinten a szakmai standardok egységesítésére. A kanadai előadó kiemelte: *„A standardizált adat nem adminisztráció, hanem eszköz a túléléshez. Ha nem tudjuk megmutatni, hogy működünk, elveszítjük a finanszírozást.”*

Szükség lenne közös képzési rendszerek működtetésére pl.: alapképzést új munkatársaknak, tematikus továbbképzéseket (motivációs interjú, harm reduction, traumainformált megközelítés), szupervíziós és esetmegbeszélő fórumokat.

A francia és portugál előadók hangsúlyozták, hogy a HF minősége elsősorban a szakemberek

kompetenciájától függ. A finn előadó szerint: *„Nem elég elindítani egy HF programot. Gondozni kell – mint egy kertet. A minőségbiztosítás a*

rendszer öntözése.” Az előadás egyik fő üzenete az volt, hogy **a hálózatok nemcsak formális szabályokból állnak, hanem szakmai kapcsolatokból is.** A német előadó kiemelte, hogy a közös képzési és minőségbiztosítási programok összekovácsolják a különböző városokban

működő HF-szervezeteket. Az előadás több pontján hangsúlyozták, hogy a HF hosszú távú fenntarthatósága csak akkor biztosítható, ha: stabil, kiszámítható állami finanszírozás áll rendelkezésre; a hálózatok képesek adat alapon igazolni a program költséghatékonyságát; politikai szinten folyamatos az érdekképviselés. A Housing First csak akkor marad Housing First, ha vigyázunk rá. Ebben a nemzeti hálózatok kulcsszerepet játszanak.

A valahová tartozáshoz vezető utak: Közösségi integráció és a Housing First fiatalokkal

Előadók: Heidi Walter, Lynden Bond és Kristen Gurdak

Számomra családgondozóként, aki felnőtt ügyfelek mellett fiatalokkal is dolgozik, az egyik leginkább inspiráló előadás Heidi Walteré volt. A kanadai Housing First tapasztalatokon alapuló workshop kiemelt tanulsága volt, hogy amennyiben egy fiatal bekerül a HF programba, az már azt jelenti, hogy hajléktalan lett, így a fiatalokkal való munka során az elsődleges hangsúly a prevención van, amit a tapasztalatok alapján már 16 éves kor előtt el kell kezdeni. A prevenció egyik legfontosabb része, hogy a fiatalok életébe kellenek "nem fizetett" támogató személyek, akik hosszabban kísérik életüket. Ezen személyek megtalálása és a kapcsolatok támogatása elsődleges feladat. A Fiatalok Lakhatása Elsőként (HF4Y) program része, hogy a családtagok is kapnak terápiás segítséget. A segítő szakemberek fluktuációja miatt kiemelten fontos, hogy az ügyfelek részére kommunikálva legyen, hogy bár lehet, hogy az adott személy nem kíséri végig hosszútávon az útjukat, de a szolgáltatások mindig ott lesznek és elérhetőek számukra. A hajléktalan fiatalok komoly kihívásokkal néznek szembe, ugyanakkor ellenálló képességük is jelentős a tapasztalatok szerint, amire lehet alapozni a segítő munka során.

Záró plenáris ülés – Több mint lakhatás: az egészség, a remény és a közösség integrálása

A záró plenáris ülés egyik legfontosabb üzenete az volt, hogy a lakhatási megoldások önmagukban nem elégségesek ahhoz, hogy a hajléktalanságból tartós felépülés valósuljon meg: a lakhatáshoz kapcsolódó egészségügyi ellátás, a közösségi beágyazottság, valamint a remény

és jövőkép megerősítése legalább ugyanilyen meghatározó tényezők. Az előadók több ország tapasztalatán keresztül mutatták be, hogy a Housing First lakás biztosításával megnyitja a kaput a stabilizáció felé, de a tartós eredményekhez komplex, személyre szabott és holisztikus támogatórendszer szükséges. A hajléktalanság gyakran szoros összefüggésben áll kezeletlen fizikai és mentális egészségügyi problémákkal. Ennek kezelésében kulcsszerepet játszik az **integrált szolgáltatási modell**, ahol a lakhatást nyújtó szervezetek már nem különálló entitásokként működnek, hanem szorosan együttműködnek pszichiátriai, addiktológiai, alapellátási és közösségi egészségügyi szolgáltatókkal. Több előadó hangsúlyozta, hogy a „*health first is housing first*” elv ma már nem fordított logika, hanem ugyanannak a komplex rendszernek az egymást erősítő eleme.

Az előadásban külön téma volt a remény és emberi méltóság szerepe. A szakértők szerint a hajléktalanságból való kilábalás legtöbbször nem pusztán szolgáltatási kérdés, hanem identitási és önértékelési folyamat is. A stabil lakhatás önmagában ritkán ad jövőképet – a támogatott személynek újra fel kell építenie a saját történetét, szerepeit és kapcsolatait. Ebben hatalmas szerepe van a kísérő szakemberek hitelességének, elfogadásának. Az előadók beszéltek arról is, hogy a **HF-ben dolgozó szakemberek mentális jóléte szintén kritikus tényező**. A kiegészítés, érzelmi túlterhelés és folyamatos kríziskezelés hosszú távon rombolja a segítői kapacitást, ezért az intézményeknek ugyanolyan szisztematikusan kell foglalkozniuk a dolgozók támogatásával, mint az ügyfelekével.

A plenáris zárógondolata lényegében összefoglalta a konferencia üzenetét: **a Housing First nem csupán lakhatási modell, hanem kapcsolati, egészségügyi és közösségi rendszer**, amely az ember teljes életét tartja szem előtt. A tartós felépülés alapja az, hogy a lakhatás stabil, a szolgáltatás emberközpontú, a közösség befogadó és a személy saját életét újra értékesnek és irányíthatónak éli meg.

Erőforrás-központú Esetkezelés Modell (Strengths Model Case Management- SMCM) és HF – egy partnerség egymás erősítéséhez

Előadó: Rick Goscha

A konferencia lezárása után volt lehetőségem részt venni egy Dr. Rick Goscha által tartott workshopon. Rick az egyik társalapítója az Erőforrás-központú Esetkezelés Modellnek. Az SMCM célja,

hogy segítsen az embereknek értékes életcélok felé haladni azáltal, hogy egyedi erősségeikre és képességeikre épít. Az évtizedek óta sikeresen alkalmazott modell nem csak az ügyfelek segítségével hasznos eszköz, de Rick a saját magánéletében is sikeresen alkalmazza, a tapasztalat az, hogy bárki profitálhat használatából. Az SMCM összhangban van a Housing First elveivel és értékeivel, és arra ösztönzi az ügyfeleket, hogy együttműködjenek a támogató csapattal, hogy továbbra is olyan életet építsenek, amely hozzájárul a jelentés, a cél, az identitás és az önrendelkezés érzéséhez. A modell lényegi eleme, hogy folyamatos mozgást kell létrehozni, bár ez nem mindig lineáris. Olyan lépéseket kell a cél elérése érdekében meghatározni, ami érdekében képes a személy „megmozdulni”, lehet ez bármilyen apró is. Az SMCM egy szándékos, kapcsolat-alapú, trauma informált és cél orientált megközelítés, melynek alapvető elve, hogy minden ember értékes és segíteni kell, hogy mindenki megtalálja önmagában ezt az értékességet. A workshop során Rick szemlélte számunkra azt az empatikus hozzáállást amiben munkája során is hisz, így a nap végén inspirálódva és fellelkesülve hagyhattuk el a konferenciát, tele új ötletekkel.

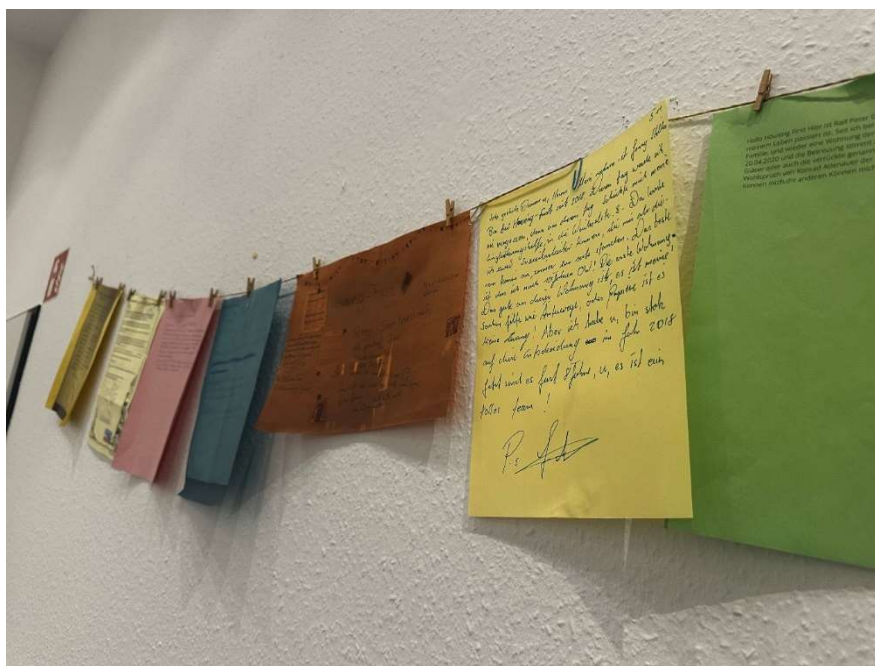
Intézménylátogatás - Housing First Berlin

A Housing First Berlin 2018 októberétől működik. A program célja, hogy hajléktalan emberek számára önálló lakhatást biztosítson előképzettség-, illetve egyéb előfeltételek nélkül – azaz nem kell előtte bizonyítani például józanságot, pszichés stabilitást vagy „lakhatási rátermettséget”. A program célcsoportja azok az emberek, akik korábban tartós hajléktalanságban éltek vagy közösségi/szállás-rendszereken kívül rekedtek, és akiknek korábbi támogatási formák nem segítettek elég hatékonyan. Miben különbözik a hagyományos hajléktalan ellátástól ez a szolgáltatás? - A „hagyományos” hajléktalan ellátásban sokszor feltételekhez kötik a lakhatást (például pszichés állapot, józanság, részvétel addiktológiai programban stb.). Az állandó lakás és bérleti szerződés stabilitást ad, ami megalapozza, hogy az érintettek élete

visszarendeződhetnek – lakhatás, biztonság, stabil környezet. A program nemcsak lakhatást biztosít, hanem hosszú távú, egyéni és szükséglet-orientált támogatást is: lakás megszerzése után segítséget nyújtanak annak berendezésben, hivatalos ügyek intézésében, orvosi/pszichológiai támogatásban, mindennapi életvezetésben.

A támogatást interdiszciplináris csapat biztosítja: szociális munkások, pszichológusok, lakáshoz-tartásban segítők stb.

Személyes élményként a látogatás során az volt a legerősebb benyomásunk, hogy az iroda nagyon barátságos és befogadó légkört árasztott. A munkatársak rendkívül kedvesek voltak, és feltűnően figyelmesen, egyénileg foglalkoztak velünk. Az egész találkozó azt az érzést keltette bennünk, hogy itt valódi partnerségben, emberi méltóságot tiszteletben tartva dolgoznak.

Készült: 2025. december 10.

A szakmai képzési eseményen való részvétel az Európai Unió támogatásával, a BMSZKI 2025. évi Erasmus+ programjának keretében valósulhatott meg. Az itt szereplő vélemények és állítások a szerző(k) álláspontját tükrözik, és nem feltétlenül egyeznek meg az Európai Unió vagy az Európai Oktatási és Kulturális Végrehajtó Ügynökség (EACEA) hivatalos álláspontjával. Sem az Európai Unió, sem az EACEA nem vonható felelősségre.